

yttrede et Sted i sit Foredrag, at Forslaget under Nr. 60 vilde være til Kjøbstædernes største Skade, og jeg lyttede efter, om der ikke, i hvad der kom derefter, skulde komme et Beviis derfor, men uheldigvis gik den ærede Rigsdagsmænd isædet derfor over til at vise, at Lovudkastet ikke vilde skade; men det forekommer mig, at man derved forrykker Forholdet og omgaaer Beviisbyrden. Hvad der her er foreslaaet under Nr. 60 er en ringe tilbagestaaende Rest af det Bestaaende, eller rettere, det er en ringe tilbagestaaende Rest af den Beskyttelse, som oprindeligt i det første Udkast var tiltænkt Kjøbstæderne; altsaa det har det Bestaaendes Ret for sig. At bevise, at noget Nytt ikke vil skade, er dog ikke noget Modbeviis imod at lade de Paagjældende beholde det Bestaaende man maatte dog bevise, at det Bestaaende, eller det, der her foreslaaes under Nr. 60, er til virkelig Skade; men det er der intet Beviis ført for.

Sicherung: Dersom det Forslag, som er filliet under Nr. 60, bliver antaget, sag siges der deri, saavidt jeg kan forstaae, at, dersom Noget af de Haandværkere, som efter SS 94 og 28. ere berettigede til at flytte ud i Kredsen, gjøre det i den mellemliggende Tid, saa skal hele deres Stilling forværres; det er altsaa en ligefrem Modarbeiden mod Hensigten af disse to Paragrapher; deri ligger Feilten. Og, naar det ærede Medlem (Schoubye) vil have, at jeg skal føre et positivt Beviis for Skadeligheden af Forslaget, saa skal jeg bemærke, at det slet ikke er gjørligt. Naar jeg skal føre et positivt Beviis, saa ligger det ganske simpelt i det, jeg sagde om det industrielt Urigtige i den hele Opfattelsesmaade; andet positivt Beviis kan der ikke føres. Hvorledes skal jeg positivt kunne bevise, at Kjøbstæderne virkelig vinde Noget, og det skal jo være det positive Beviis herfor, ved at beholde denne Ret, eller hvorledes skal jeg positivt kunne bevise, at de ville lide Skade derved? Jeg kan kun bevise, og det veed jeg af Erfaring, at den omhandlede Bestemmelse for Dieblicket mishager Kjøbstæderne, men jeg siger: den kan ikke skade Kjøbstæderne; det er tværtimod det ærede Medlem, der skylder Beviiset for, at hans

Forslag vil hjælpe Kjøbstæderne. Det ærede Medlem siger: Saaledes har det været hidtil, dags, og det har været en Beskyttelse for Kjøbstæderne, og jeg siger: Saaledes har det været hidtil, dags, men det har været til Udelæggelse for Kjøbstæderne, — men ere vi saa videre i Beviisførelsen? Har det ærede Medlem ført et bedre Beviis end jeg, eller har jeg ført et bedre Beviis end han? Nei, Forslaget er aldeles i Strid med Lovens Betragtning af Kjøbstæderne, og derfor komme vi til at spille mange unyttige Ord paa Forslag af denne Natur. Det Simpleste vil være, at stemme dem bort, saa ere vi færdige med dem.

Jeg maa endnu sige et Par Ord i Anledning af de Ytringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem her bagved (S. F. Petersen). Han foreslaaer nemlig, at Kjøbstadhaandværkerne paa Landet i en vis Tid ikke maae arbejde for Kjøbstadboerne; men det er af den Slags Forslag — jeg har ikke omtalt det tidligere, jeg havde troet, at det skulde glide nogenlunde bort af sig selv —, som føre til de største Ubegageligheder. Naar en Mand kommer ind til en Landsbyhaandværker og bestiller en eller anden Ting hos ham, skal han saa examinere ham, om han er en Kjøbstadsmand eller Landboer; skal han kunne kjende ham paa Klædebragten, skal han kjende ham paa Ansigtet, skal han kjende ham paa Hænderne; skal han kjende ham paa Støvlerne? En Mand flytter idag ind i en Kjøbstad og boer der, han gaaer ud paa Landet og bestiller Noget, og man vil ikke gjøre det for ham, fordi man siger til ham: Ja, men Du boer jo i Byen, men saa svarer den Anden: Ja, men, inden Du bliver færdig med Arbeidet, boer jeg paa Landet; Haandværkeren paa Landet lader sig altsaa fiske til at gjøre Arbeidet for ham, den Vedkommende flytter alligevel ikke ud paa Landet, og saa tør han ikke levere ham Arbeidet. Den Art Indskrænkninger have de allerbesynderligste Conseqventser. Det har i sig selv overmaade lidet at betyde, der ligger en meget ringe Beskyttelse deri, saa meget mere, som det vil komme til at gjælde i de samme Aar om Kjøbstadhaandværkerne, som ere flyttede ud paa Landet, idet man jo altsaa